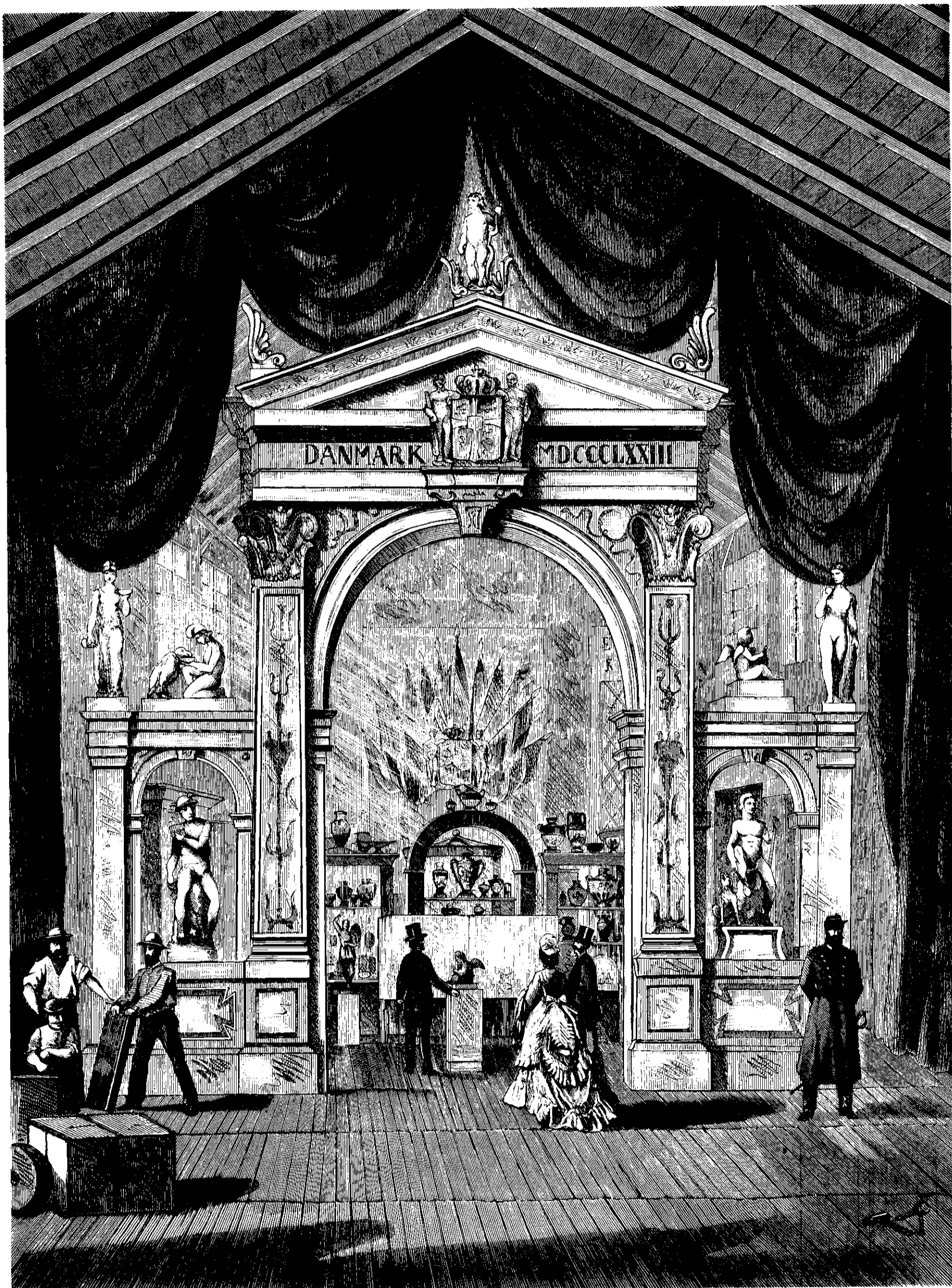

imidlertid vore Blikke rundtomkring, hver for sig. Da de atter mødtes, kom vi uvilkaarlig til at smile

begge To; vi havde aabenbart søgt Eet og det Samme, og Eet og det Samme forgjeves — Folk!

Den berømte Architect skubbede sin Arm ind under min, og vi marcherede langsomt forbi Kannit-

Portalen til den danske Afdeling af Verdensudstillingen i Wien. Tegnet af Holger Drachmann.

verstan'erne op imod den beskedne Indgang til og Udgang fra de forenede hollandske og danske Herligheder. Ud af det snevre Gab pressede sig ligesom

gjennem en Tragt den uendeligt sammensatte, bølgende, uigjengivelige Larm fra den europæiske Industries store Markedsplads. Havde der været en

Stilhed, der næsten var altfor harmonisk, dernede i den hjemlige Dal, saa mødte os nu her paa Højderne Culturens lydelige Disharmonier. Menneske-